

ท่อใต้ดินต่าง ๆ ปรับลดพื้นที่ของผิวจราจร คสล. ลง ๗๗.๘๕ ตารางเมตร ปรับลดจำนวนเงินค่าจ้างลง ๔๙,๙๐๕ บาท คงเหลือเงินค่าจ้าง ๖,๘๓๐,๐๙๕ บาท ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างถนนตามสัญญา แต่เนื่องจากถนนทางเข้าโรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว มีประชาชนสัญจรไปมาตลอดเวลา ไม่สามารถปิดถนนทำการก่อสร้างได้ทั้งถนน ต้องเปิดปิดถนนบางช่วง บางเวลา ต้องรื้อถนนเดิม การก่อสร้างเป็นไปด้วยความยากลำบาก และมีอุปสรรคจากแนวท่อใต้ดินต่าง ๆ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างถนนให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในสัญญาได้ โดยเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งงานงวดที่ ๑ งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า งานยังไม่เสร็จเรียบร้อยทั้งหมด แต่เสร็จเพียงงวดที่ ๑ จึงได้เบิกจ่ายเงินให้เฉพาะงวดที่ ๑ เป็นเงิน ๒,๐๖๔,๐๐๐ บาท และปรับกรณีส่งงานล่าช้าเป็นเวลา ๑๙ วัน วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๓๒๖,๘๐๐ บาท (เบิกจ่ายเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑) ต่อมา วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๕๐๔/๔๔๗ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งว่า ผิวจราจรมีความหนาเฉลี่ย ๑๙ เซนติเมตร ไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างที่กำหนดความหนาของผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็กไว้ ๒๐ เซนติเมตร ให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไข ผู้ฟ้องคดีจึงได้ติดต่อประสานงานขอทราบรายละเอียดข้อบกพร่อง และรูปแบบ วิธีการแก้ไข เนื่องจากถนนบางจุดมีความหนาเกินถึง ๒๑.๕๐ เซนติเมตร บางจุดมีความหนาเพียง ๑๗ เซนติเมตร โดยได้นำเสนอรูปแบบ วิธีการแก้ไข เสนอต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างและเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี แต่ก็ไม่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีว่าจะให้ดำเนินการแก้ไขอย่างไร ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ระยะเวลาที่รอรายละเอียดวิธีการแก้ไขจากผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถที่จะลงมือก่อสร้างได้ และไม่เป็นระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบ จึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอมให้ปรับในระยะเวลาที่อยู่ในระหว่างหาข้อยุตินี้ และในระหว่างนี้ผู้ถูกฟ้องคดีก็เปิดใช้ถนนให้ประชาชนใช้ถนนสัญจรไปมาได้ตามปกติ เมื่อระยะเวลาได้ล่วงเลยมานานพอสมควร ผู้ฟ้องคดีจึงได้เข้าไปพบเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อปรึกษาถึงรูปแบบและแก้ไขปัญหาลูกครั้ง และได้ขอแนะนำว่าให้ทุบถนนแผ่นที่มีความหนาน้อยกว่า ๑๙ เซนติเมตร ทั้งหมด แล้วเทคอนกรีตใหม่ให้หนาไม่น้อยกว่า ๒๕ เซนติเมตร เพื่อที่จะเฉลี่ยความหนาให้ได้ไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร และผู้ฟ้องคดีได้เริ่มดำเนินการรื้อผิวจราจร คสล. พร้อมปรับเกรด บดอัด ลงทรายและเทคอนกรีตใหม่ตามคำแนะนำของผู้ถูกฟ้องคดี โดยดำเนินการแล้วเสร็จและส่งงานเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับงานและเบิกจ่ายเงินงวดที่ ๒ งวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นเงิน ๔,๗๖๖,๐๙๕ บาท ปรับ ๙๑ วัน วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๑,๕๖๕,๒๐๐ บาท รวมเป็นค่าปรับทั้งสิ้น ๑๑๐ วัน เป็นเงิน ๑,๘๙๒,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การคิดค่าปรับของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ถูกต้องตามสัญญา ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนี้



ข้อ ๑. กำหนดงานแล้วเสร็จตามสัญญาภายในวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีส่งงานงวดแรกเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ เกินกำหนดเวลา ๑๙ วัน คิดเป็นค่าปรับจำนวน ๓๒๖,๘๐๐ บาท และระหว่างการแก้ไขงานตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ จำนวน ๓๑ วัน เป็นเงิน ๘๖๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าปรับที่สูงเกินส่วนเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเสียหายที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างถนนทีละครั้งถนน อีกครั้งหนึ่งเปิดให้ประชาชนสัญจรไปมาได้ตลอดเวลา ทำให้ประชาชนสามารถสัญจรไปมาได้สะดวกตามสมควร และในช่วงที่รอกการแก้ไขให้ถูกต้องก็ได้เปิดให้ประชาชนสัญจรไปมาได้โดยตลอด มิได้มีการปิดถนนจราจรแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความเสียหายมากนัก และสาเหตุที่การก่อสร้างแล้วเสร็จล่าช้าเกิดจากผู้ถูกฟ้องคดีด้วยที่ไม่เร่งรัดดำเนินการตรวจรับงาน และไม่เร่งรัดกำหนดรูปแบบวิธีการแก้ไขถนนโดยเร็ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับค่าเสียหายประมาณ ๑ ใน ๓ ส่วน ของค่าปรับทั้งหมด ขอลดค่าปรับลง ๒ ส่วน เป็นเงิน ๕๗๓,๓๓๓ บาท

ข้อ ๒. ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้แก้ไขการก่อสร้างเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงใช้เวลาดำเนินการตรวจรับงานจ้างเป็นระยะเวลา ๓๔ วัน ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๕ (๓) กำหนดให้ตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบการส่งงาน และระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๒๖ วัน เป็นระยะเวลาที่อยู่ในระหว่างการหาข้อยุติในการแก้ไขถนนให้ถูกต้องตามรูปแบบรายการ ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถจะลงมือก่อสร้างได้จนกว่าจะได้ขออนุญาตหรือข้อยุติที่ถูกต้องแน่ชัด ระยะเวลาดังกล่าวจึงเป็นเหตุที่เกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐ หรือเกิดจากพฤติการณ์อันหนึ่งอันใดที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายอันเป็นเหตุที่จะงดหรือลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยข้อ ๑๓๒ วรรคหนึ่ง (๑) (๓) และวรรคสอง และสัญญาจ้าง ข้อ ๒๑ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้ทราบแล้วว่าไม่ยินยอมให้ผู้ถูกฟ้องคดีปรับในห้วงระยะเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดี รวม ๖๐ วัน วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่เบิกจ่ายเงินถึงวันฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี เป็นเงิน ๗๗,๔๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ลดค่าปรับตามข้อ ๑. ลงสองในสามส่วน จากจำนวนเงิน ๘๖๐,๐๐๐ บาท คงเหลือค่าปรับเป็นเงิน ๒๘๖,๖๖๗ บาท คืนให้ผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๕๗๓,๓๓๓ บาท



/๒. คืนเงิน...

๒. คืบเงินค่าปรับตามข้อ ๒. ให้ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๖๐ วัน เป็นเงิน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถึงวันฟ้อง เป็นเวลา ๑ ปี เป็นเงิน ๗๗,๔๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๑๐๙,๔๐๐ บาท

๓. ชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑,๖๐๕,๓๓๓ บาท นับถัดจากวันฟ้องถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีให้ก่อสร้างถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนเทศบาล ๒ ทางเข้าโรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว หมู่ที่ ๔ ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ผิวจราจรรวมรางวิ กว้าง ๖.๒๐ เมตร ยาว ๖๓๕ เมตร หนา ๐.๒๐ เมตร หรือมีพื้นที่ผิวจราจร คสล. รวมรางวิ ไม่น้อยกว่า ๓,๙๓๗ ตารางเมตร พร้อมวางท่อระบายน้ำ คสล. ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๖๐ เมตร และป้ายประชาสัมพันธ์โครงการจำนวน ๑ ป้าย วงเงินค่าจ้าง จำนวน ๖,๘๘๐,๐๐๐ บาท แบ่งการจ่ายเงินเป็น ๓ งวด ระยะเวลาก่อสร้าง ๒๑๐ วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงทำบันทึกแก้ไขต่อท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ มีข้อความดังต่อไปนี้ ๑. ให้ผู้ฟ้องคดีทำการขยับแนวท่อระบายน้ำ คสล. และตำแหน่งบ่อพัก คสล. จำนวน ๙๖ บ่อ ตามอุปสรรคของแนวท่อใต้ดินต่าง ๆ โดยให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ควบคุมงาน ๒. ทำการปรับลดพื้นที่ของผิวจราจร คสล. ๗๗.๘๕ ตารางเมตร คิดเป็นเงินที่ต้องปรับลดจากค่าจ้างในสัญญาจ้างเป็นเงิน ๔๙,๙๐๕ บาท ๓. ข้อกำหนดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามสัญญาจ้างเดิมทุกประการ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าดำเนินการก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ อาจจะล่าช้าเลยไป ๑๑๐ วัน จึงได้เร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีรีบดำเนินการก่อสร้าง เมื่อผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาไม่แล้วเสร็จภายในวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่ครบกำหนดส่งมอบงานตามสัญญา โดยผู้ฟ้องคดีมีหนังสือส่งมอบงานงวดแรกเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ เกินกำหนดเวลาไป ๑๙ วัน ผู้ถูกฟ้องคดียอมมีอำนาจคิดค่าปรับเป็นเงินได้จำนวน ๓๒๖,๘๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงคิดค่าปรับในส่วนนี้ถูกต้องตามข้อ ๑๗ ของสัญญาแล้ว ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำการก่อสร้างล่าช้า โดยเริ่มรื้อผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก (เดิม) เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๑ รายละเอียดปรากฏตามบันทึกข้อความของผู้ควบคุมงาน ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นเหตุทำให้ไม่อาจทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการก่อสร้างตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นสัญญา จึงได้มีการทำบันทึกแก้ไขเพิ่มเติมต่อท้ายสัญญาจ้าง ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีจะต้องดำเนินการแก้ไขแบบแปลนก่อสร้างและคำนวณพื้นที่ผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็กใหม่และปรับลดวงเงินจ้างลง รายละเอียดตามบันทึกการประชุมคณะกรรมการตรวจการจ้างผู้ควบคุมงาน และผู้รับจ้าง เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๑ โดยให้ผู้ฟ้องคดีขยับแนวท่อระบายน้ำ คสล.



/และบ่อพัก...

และบ่อพัก คสล. จำนวน ๙๖ บ่อ ตามอุปสรรคของแนวท่อใต้ดินต่าง ๆ และปรับลดพื้นที่ของผิวจราจร คสล. ลง ๗๗.๘๕ ตารางเมตร โดยปรับลดวงเงินจ้างลง ๔๙,๙๐๕ บาท คงเหลือวงเงินจ้างสุทธิ ๖,๘๓๐,๐๙๕ บาท การดำเนินการดังกล่าวมิได้เกิดจากความผิดของผู้ถูกฟ้องคดี เพราะหากผู้ฟ้องคดี เริ่มทำการก่อสร้างตั้งแต่เริ่มต้นสัญญาจะทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการวางแนวท่อใต้ดินแต่เนิ่น ๆ และแจ้งปัญหาอุปสรรคให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดแรกเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ซึ่งล่วงพ้นระยะเวลาก่อสร้างตามสัญญา ไปแล้วถึง ๑๙ วัน จึงมิใช่ความผิดของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๕๐๔/๔๔๗ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขงานก่อสร้างถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก เนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ออกตรวจผลงานแล้ว ปรากฏว่า งานก่อสร้างไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างตามแบบแปลน ประกอบสัญญาจ้าง กำหนดให้ผู้ฟ้องคดี จะต้องก่อสร้างถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็กความหนา ๐.๒๐ เมตร จากการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจการจ้างพบว่า ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ความหนาไม่ถึง ๐.๒๐ เมตร อยู่หลายช่วงหลายจุด ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญา รายละเอียดตามบันทึกข้อความของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีจะต้องดำเนินการแก้ไขงานก่อสร้างถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนเทศบาล ๒ (ทางเข้าโรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว) หมู่ที่ ๔ ตำบลระแหง ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง จึงเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่จะต้องดำเนินการแก้ไขและหารูปแบบวิธีการแก้ไขในบางจุดที่มีความหนาของผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ไม่ถึง ๐.๒๐ เมตร ให้มีความหนา ๐.๒๐ เมตร ตามสัญญา มิใช่หน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะต้องคิดค้นหารูปแบบวิธีการแก้ไขให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้อง แต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้บอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี และคิดค่าปรับเป็นรายวัน วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท จำนวน ๑๑๐ วัน เป็นเงิน ๑,๘๙๒,๐๐๐ บาท จึงเป็นไปตามข้อ ๑๗ ของสัญญา เป็นการถูกต้องแล้ว นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีหนังสือขอลดหรืองดค่าปรับตามสัญญามายังผู้ถูกฟ้องคดีตามระเบียบของทางราชการ สำหรับหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอมชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีในกรณีที่การก่อสร้างถนนเทศบาล ๒ (ทางเข้าโรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว) หมู่ที่ ๔ ตำบลระแหง ความหนาไม่ถึง ๐.๒๐ เมตร ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญา และผู้ฟ้องคดีประสงค์ที่จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้โดยการคิดค้นหารูปแบบวิธีการในการดำเนินการแก้ไขผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็กให้มีความหนา ๐.๒๐ เมตร ตามสัญญา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่จะต้องดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามแบบรูปการในสัญญา เหตุดังกล่าวมิใช่เหตุที่จะขอลดหรืองดค่าปรับตามสัญญาจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการปรับผู้ฟ้องคดีจึงชอบ



/ด้วยกฎหมาย...

ด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าสามารถก่อสร้างถนนได้ที่ละครั้งถนนนั้น ไม่เป็นอุปสรรคต่อการก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีสามารถดำเนินการปิดการจราจรเพื่อก่อสร้างถนนเทศบาล ๒ ได้ตลอดเวลา โดยผู้ถูกฟ้องคดีอำนวยความสะดวกให้ตลอดระยะเวลาการก่อสร้าง แต่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการล่าช้า ทำให้โครงการก่อสร้างถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนเทศบาล ๒ ล่าช้ากว่าระยะเวลาที่กำหนดในสัญญาไปถึง ๑๑๐ วัน เหตุแห่งการล่าช้าจึงเกิดขึ้นจากความบกพร่องของผู้ฟ้องคดี ไม่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ประกอบกับทางเข้าโรงพยาบาลลาดหลุมแก้วเป็นถนนซอยที่ประชาชนสามารถสัญจรไปมาได้โดยสะดวก ไม่กระทบต่อการก่อสร้างถนนเทศบาล ๒ ตามสัญญาจ้าง เนื่องจากถนนซอยทางเข้าโรงพยาบาลลาดหลุมแก้วเป็นทางสามแยก และถึงก่อนจุดที่ทำการก่อสร้างถนนเทศบาล ๒ ตามสัญญาจ้าง การกล่าวอ้างข้อเท็จจริงตามคำฟ้องไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด รายละเอียดตามสำเนาภาพถ่ายและแผนที่แสดงจุดก่อสร้างคณะกรรมการตรวจการจ้างปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่ได้รับมอบหมายตามระเบียบของทางราชการทุกประการแล้ว

นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนเทศบาล ๒ ทางเข้าโรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว หมู่ที่ ๔ ตำบลระแหง ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง เกิดจากความผิดพลาดบกพร่องของผู้ฟ้องคดีเองและผู้ฟ้องคดีสามารถแก้ไขงานก่อสร้างให้เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาได้ โดยการทุบแฉกคอนกรีตเสริมเหล็กที่มีความหนาไม่ถึง ๐.๒๐ เมตร แล้วดำเนินการเทคอนกรีตเสริมเหล็กใหม่ทั้งแฉกให้มีความหนา ๐.๒๐ เมตร โดยไม่จำเป็นต้องคิดค้นหารูปแบบวิธีการที่ซับซ้อนแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ใช่สิทธิบอกเลิกสัญญาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๓๑ เนื่องจากเห็นว่าผู้ฟ้องคดีสามารถแก้ไขงานก่อสร้างให้เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้างได้ จึงใช้วิธีการปรับตามสัญญา ข้อ ๑๗ หากผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีย่อมจะรับภาระมากกว่าที่จะชำระค่าปรับตามสัญญาให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี การปรับจึงดำเนินการโดยชอบแล้ว ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๕๖๑/๒๕๕๘ ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า แทนที่ผู้ฟ้องคดีจะเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ตามสัญญาข้อ ๗ ข. วรรคหนึ่ง แต่ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำงานตามสัญญาเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๑ ซึ่งล่วงเลยมาเกือบ ๖ เดือน โดยทุบ รื้อ ผิวจราจรของเดิมออก และทำการวางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. พร้อมบ่อพัก ค.ส.ล. แต่มีปัญหาอุปสรรค โดยท่อร้อยสายโทรศัพท์ใต้ดินและแนวท่อประปาของการประปาส่วนภูมิภาค วางอยู่ในแนวทับซ้อนกับแนวท่อระบายน้ำและบ่อพัก ทำให้ไม่สามารถวางแนวท่อระบายน้ำและบ่อพักข้างถนนได้ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๑



/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงาน และผู้ฟ้องคดีจึงประชุมร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยที่ประชุมมีมติว่า ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบ โดยการขยับแนวท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. และตำแหน่ง บ่อพัก ค.ส.ล. จำนวน ๙๖ บ่อ ตามแนวอุปสรรคของท่อใต้ดินต่าง ๆ เพื่อให้ผู้รับจ้างสามารถ ดำเนินการต่อไปได้แล้วจึงตรวจสอบพื้นที่ของผิวจราจรที่ทำการปรับลด หลังจากเทศอนกริต ผิวจราจร ค.ส.ล. แล้วเสร็จ เพื่อปรับลดค่าจ้างก่อนการเบิกจ่ายต่อไป จากนั้นวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ (วันสุดท้ายของกำหนดระยะเวลาของสัญญา) คู่สัญญาได้ทำบันทึกแก้ไขเพิ่มเติมต่อท้าย สัญญาจ้างเลขที่ ๒๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ดังนี้ ข้อ ๑ ให้ผู้ฟ้องคดีทำการขยับแนว ท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. และบ่อพัก ค.ส.ล. จำนวน ๙๖ บ่อตามอุปสรรคตามแนวท่อใต้ดินต่าง ๆ โดยให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ควบคุมงาน ข้อ ๒ ทำการปรับลดพื้นที่ของผิวจราจร ค.ส.ล. ลง ๗๗.๘๕ ตารางเมตร คิดเป็นจำนวนเงินที่ต้องปรับลดจากค่าจ้างในสัญญาจ้างเป็นเงิน ๔๙,๙๐๕ บาท ข้อ ๓. ข้อกำหนดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เดิมทุกประการ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานงวดที่ ๑ งวดที่ ๒ และ งวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) เป็นครั้งแรก ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑ พบว่า ความหนาของผิวจราจร ค.ส.ล. ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแบบแปลน ประกอบสัญญาจ้าง ที่กำหนดความหนา ๐.๒๐ เมตร (๒๐ เซนติเมตร) จากการสุ่มตรวจ จำนวน ๗ จุด พบความหนาของผิวจราจรเฉลี่ย ๑๙ เซนติเมตร ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้ดำเนินการแก้ไขแล้วส่งมอบงานใหม่ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอมให้ปรับในระหว่างหาข้อยุติ ในการแก้ไขงาน จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ให้แก้ไขงานก่อสร้าง จำนวน ๗ จุดดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดียังคงสงวนสิทธิการปรับนับแต่ วันสิ้นสุดสัญญาจนกว่างานจะแล้วเสร็จเรียบร้อยตามสัญญา ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ขอส่งงานและเบิกเงินงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ผู้ถูกฟ้องคดี ได้ตรวจรับงาน และเบิกจ่ายเงินงวดที่ ๑ เป็นเงิน ๒,๐๖๔,๐๐๐ บาท และหักค่าปรับส่งงานล่าช้า เป็นเวลา ๑๙ วัน (ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ถึงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑) วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๓๒๖,๘๐๐ บาท เบิกจ่ายเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ส่วนงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ เบิกจ่าย เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นเงิน ๔,๗๖๖,๐๙๕ บาท หักค่าปรับ ๙๑ วัน (ตั้งแต่วันที่ ๒๙ มีนาคม ถึงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑) วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๑,๕๖๕,๒๐๐ บาท รวมเป็นค่าปรับทั้งสิ้น ๑๑๐ วัน เป็นเงิน ๑,๘๙๒,๐๐๐ บาท ฉะนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงาน ทั้ง ๓ งวดครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ภายหลังจากที่ครบกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ ของงานตามสัญญา (วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑) จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้า ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดี เห็นว่า งานเสร็จเพียงงวดที่ ๑ ส่วนงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ ยังมีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข จึงแจ้งให้



/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไข เมื่อผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขแล้วจึงส่งมอบงานงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ ตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างเห็นว่างานเสร็จสมบูรณ์ เรียบร้อยตามสัญญาจ้าง จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ประพาศผิดสัญญาจ้างเลขที่ ๒๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ข้อ ๗ ข. ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๑๗ ของสัญญา วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๑ (วันถัดจากวันครบกำหนดในสัญญา) ถึงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ (วันทำงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยตามสัญญา) จำนวน ๑๑๐ วัน คิดเป็นค่าปรับ จำนวน ๑,๘๙๒,๐๐๐ บาท ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีหักเงินค่าจ้างของผู้ฟ้องคดีไว้เป็นค่าปรับ จำนวน ๑,๘๙๒,๐๐๐ บาท จึงชอบด้วยข้อสัญญาแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ จนถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๓๔ วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีตรวจรับงาน และไม่มีสิทธิปรับในช่วงระยะเวลา ตั้งแต่วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๒๖ วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาอยู่ระหว่างการหาข้อยุติในการแก้ไขถนนให้ถูกต้องตามแบบรูปรายการ โดยในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีไม่สามารถลงมือก่อสร้างได้จนกว่าจะได้ข้อยุติ หรือข้อยุติที่ถูกต้องแน่ชัด อันเป็นเหตุที่เกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของผู้ถูกฟ้องคดีหรือเกิดจากพฤติการณ์ที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้าและไม่ถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจถือเอาประโยชน์จากระยะเวลาที่คณะกรรมการตรวจการจ้างใช้ในการตรวจรับงานเพื่อการขยายระยะเวลาการทำงานหรือลดค่าปรับจากการที่ผู้ฟ้องคดีทำงานเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนดเวลาแล้วเสร็จตามสัญญาได้ และเมื่อข้อ ๑ ของสัญญาที่พิพาท ได้กำหนดความหนาของผิวจราจร คือ ๒๐ เซนติเมตร แต่ปรากฏว่า บางจุดที่คณะกรรมการตรวจการจ้างสุ่มตรวจแล้วพบว่า ความหนาไม่ถึง ๒๐ เซนติเมตร จึงแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไข กรณีดังกล่าวผู้ฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องรอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งรูปแบบและวิธีการแก้ไข เนื่องจากรูปแบบยังคงเป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบดีอยู่แล้วว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างเหตุดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการขอขยายระยะเวลาการทำงานหรือเป็นเหตุขอลดค่าปรับได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

สำหรับจำนวนค่าปรับ นั้น เมื่อพิจารณาจำนวนเงินค่าปรับที่คำนวณได้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ คิดเป็นเงินค่าปรับจำนวน ๑,๘๙๒,๐๐๐ บาท หรือร้อยละ ๒๗.๗๐ ของวงเงินค่าจ้างจำนวน ๖,๘๓๐,๐๙๕ บาท ประกอบกับวัตถุประสงค์ของผู้ถูกฟ้องคดีในการจ้างผู้ฟ้องคดีก่อสร้างในโครงการถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนเทศบาล ๒ (ช่วงทางเข้าโรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว) หมู่ที่ ๔ ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว



/จังหวัด...

จังหวัดปทุมธานี นั้น ย่อมมุ่งหมายที่จะให้ประชาชนใช้ประโยชน์เป็นทางสัญจร การกำหนดค่าปรับในสัญญาจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คู่สัญญาเคารพและปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้ และตอบโต้คู่สัญญาที่ย่อหย่อนหรือไม่เคารพสัญญา แต่ในขณะเดียวกันการกำหนดค่าปรับในสัญญาย่อมไม่มีวัตถุประสงค์ถึงขนาดที่จะทำให้คู่สัญญาเอกชนต้องประสบความล้มเหลวทางการเงินในการเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ ดังนั้น การจะกำหนดค่าปรับเป็นจำนวนเท่าใด จึงต้องพิจารณาจากพฤติกรรมการของคู่สัญญา ตลอดจนผลกระทบต่อบริการสาธารณะ ซึ่งต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป เมื่อคำนึงถึงว่างานตามสัญญาจ้างก่อสร้างครั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคู่สัญญาได้ทำงานจนแล้วเสร็จ และงานที่ทำนั้นสามารถใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการภารกิจของผู้ถูกฟ้องคดีได้ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๑ กำหนดให้ส่วนราชการท้องถิ่นซึ่งเป็นคู่สัญญาบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลงหากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องถูกปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้าง ก็เพื่อป้องกันความเสียหายแก่ทางราชการอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามสัญญาต้องล่าช้าออกไปเกินควร และเพื่อมิให้ค่าปรับมากเกินไปจนจะเป็นภาระต่อคู่สัญญา จึงเห็นได้ว่าค่าปรับที่คำนวณได้ดังกล่าวมีจำนวนซึ่งเกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างที่กำหนดไว้จำนวน ๖,๘๓๐,๐๙๕ บาท เป็นค่าปรับที่สูงเกินส่วน เห็นควรลดลงเหลือร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างดังกล่าว คิดเป็นเงินค่าปรับจำนวน ๖๘๓,๐๐๙.๕๐ บาท และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้หักค่าปรับจากค่าจ้างทั้งสามงวด เป็นเงินจำนวน ๑,๘๙๒,๐๐๐ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนค่าจ้างที่หักเป็นค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๒๐๘,๙๙๐.๕๐ บาท (๑,๘๙๒,๐๐๐ - ๖๘๓,๐๐๙.๕๐) และโดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิปรับผู้ฟ้องคดีโดยชอบตามสัญญาแล้ว การที่ศาลใช้ดุลพินิจลดเบี้ยปรับซึ่งยอมเป็นคุณแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว กรณีมิใช่ผู้ถูกฟ้องคดีผิมนัดชำระหนี้อันจะก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีในการเรียกดอกเบี้ยเอาจากผู้ถูกฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนค่าปรับ จำนวน ๑,๒๐๘,๙๙๐.๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีหักเงินค่าจ้างเป็นค่าปรับจำนวน ๑๑๐ วัน วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับ ๑,๘๙๒,๐๐๐ บาท เป็นการปรับที่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับการที่ศาลปกครองชั้นต้นลดค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีเนื่องจากการที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างถนนมีความหนาของผิวจราจรไม่ถึง ๐.๒๐ เมตร ย่อมทำให้ถนนมีความไม่มั่นคงแข็งแรง แตกหักเสียหายได้โดยง่าย อายุการใช้งานของถนนจึงสั้นลงเป็นอย่างมาก การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ตรวจรับงานยอมเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นใช้ดุลพินิจลดค่าปรับลงจากเดิมร้อยละ ๒๗.๗๐ เหลือร้อยละ ๑๐



/ของวงเงิน...

ของวงเงินค่าจ้าง เป็นการใช้ดุลพินิจลดค่าปรับลงเกินสมควร ในระหว่างที่งานก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ ตามสัญญา ประชาชนไม่ได้รับความสะดวก ผู้ฟ้องคดีควรเริ่มลงมือก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันเริ่มต้นตามสัญญา แต่ผู้ฟ้องคดีกลับละเลยไม่เคารพและปฏิบัติตามสัญญาจ้าง โดยเริ่มลงมือก่อสร้างเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๑ ซึ่งเหลือเวลาเพียง ๖๒ วัน ก่อนหมดระยะเวลาก่อสร้างตามสัญญา ทำให้การดำเนินการก่อสร้างงานไม่แล้วเสร็จตามสัญญา การที่ผู้ฟ้องคดีถูกปรับจึงเป็นการสมควรแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับหรือแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างถนนตามโครงการที่พิพาทจนเสร็จเรียบร้อยใช้การได้สมประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของผู้ถูกฟ้องคดีทุกประการ สาเหตุที่การก่อสร้างล่าช้าเกิดจากอุปสรรคในการขุดถนนวางท่อระบายน้ำและรางวิ และเกิดจากผู้ฟ้องคดีที่วัดระยะคำนวณความหนาของผิวถนนผิดพลาด เนื่องจากพื้นดินเดิมมีระดับสูงต่ำไม่เท่ากัน แต่ผู้ฟ้องคดีก็ดำเนินการแก้ไขให้มีความหนาไม่ต่ำกว่า ๒๐ เมตร โดยตลอด จนกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีตรวจรับเรียบร้อยสมบูรณ์แล้ว จึงไม่ทำให้ถนนไม่มีความแข็งแรงและมีอายุการใช้งานสั้นแต่อย่างใด ประกอบกับเมื่อจำนวนเงินค่าปรับมีจำนวนเกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบและให้ความยินยอมให้ปรับโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ก่อน ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๑ แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีปรับผู้ฟ้องคดีถึงร้อยละ ๒๗.๗๐ ของวงเงินค่าจ้าง โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงปรับผู้ฟ้องคดีได้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างเท่านั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยให้ลดค่าปรับลงเหลือร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างและพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑,๒๐๘,๙๙๐.๕๐ บาท นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นฟ้องด้วย

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีตามสัญญาเลขที่ ๒๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ก่อสร้างถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก



ถนนเทศบาล ๒ (ช่วงทางเข้าโรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว) หมู่ที่ ๔ ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ผิวจราจรรวมรางวี กว้าง ๖.๒๐ เมตร ยาว ๖๓๕ เมตร หนา ๐.๒๐ เมตร หรือมีพื้นที่ผิวจราจร คสล.รวมรางวี ไม่น้อยกว่า ๓,๙๓๗ ตารางเมตร พร้อมวางท่อระบายน้ำ คสล. ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๖๐ เมตร และป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย โดยมี ค่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๖,๘๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน ๔๕๐,๐๙๓.๔๖ บาท ตลอดจนค่าภาษีอากรอื่น ๆ และค่าใช้จ่ายทั้งปวงด้วยแล้ว โดยถือราคาเหมารวมเป็นเกณฑ์ กำหนดจ่ายเงินค่าจ้างเป็น ๓ งวด งวดที่ ๑ จำนวน ๒,๐๖๔,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ จำนวน ๒,๐๖๔,๐๐๐ บาท และงวดสุดท้าย จำนวน ๒,๗๕๒,๐๐๐ บาท กำหนดเริ่มทำงานจ้างภายในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีเริ่มเข้าทำงาน เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๑ แต่พบอุปสรรคเกี่ยวกับท่อใต้ดินต่าง ๆ คณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงได้ร่วมประชุมกับผู้ควบคุมงานและผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๑ โดยได้ข้อสรุป ให้ทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบ และปรับลดวงเงินค่าจ้าง ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ คู่สัญญาจึงได้ทำบันทึกแก้ไขเพิ่มเติมต่อท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ดังนี้ ข้อ ๑ ให้ผู้ฟ้องคดีทำการขยับแนวท่อระบายน้ำ คสล. และบ่อพัก คสล. จำนวน ๙๖ บ่อ ตามอุปสรรคตามแนวท่อใต้ดินต่าง ๆ โดยให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ควบคุมงาน ข้อ ๒ ทำการปรับลด พื้นที่ของผิวจราจร คสล. ลง ๗๗.๘๕ ตารางเมตร คิดเป็นจำนวนเงินที่ต้องปรับลดจากค่าจ้าง ในสัญญาจ้างเป็นเงิน ๔๙,๙๐๕ บาท ข้อ ๓. ข้อกำหนดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เดิมทุกประการ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ส่งงานงวดที่ ๑ งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ออกตรวจรับงานจ้างเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑ พบว่า การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบแปลนที่กำหนด โดยจากการสุ่มเจาะตรวจความหนาของผิวจราจร คสล. ๗ จุด มีความหนาไม่เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๕๐๔/๔๔๗ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไข ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดี ไม่ยินยอมให้ปรับในระยะเวลาที่อยู่ในระหว่างหาข้อยุติ โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๕๐๔/๖๒๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ สวอนสิทธิค่าปรับและให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการ แก้ไขงานก่อสร้างให้แล้วเสร็จ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ขอส่งงานและเบิกเงินงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับงาน และเบิกจ่ายเงินงวดที่ ๑ เป็นเงิน ๒,๐๖๔,๐๐๐ บาท หักค่าปรับส่งงานล่าช้าเป็นเวลา ๑๙ วัน วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๓๒๖,๘๐๐ บาท โดยเบิกจ่ายเงินงวดที่ ๑ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และได้เบิกจ่ายเงินงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ เป็นเงิน ๔,๗๖๖,๐๙๕ บาท



/หักค่าปรับ...

หักค่าปรับ ๙๑ วัน วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๑,๕๖๕,๒๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ รวมเป็นค่าปรับทั้งสิ้น ๑๑๐ วัน เป็นเงิน ๑,๘๙๒,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการคิดค่าปรับของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ถูกต้องตามสัญญาและไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งลดค่าปรับลงสองในสามส่วนจากจำนวนเงิน ๘๖๐,๐๐๐ บาท คงเหลือค่าปรับเป็นเงิน ๒๘๖,๖๖๗ บาท คืบให้ผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๕๗๓,๓๓๓ บาท คืบเงินค่าปรับให้ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๖๐ วัน เป็นเงิน ๑,๐๓๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถึงวันฟ้อง เป็นเวลา ๑ ปี เป็นเงิน ๗๗,๔๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๑๐๙,๔๐๐ บาท และชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑,๖๐๕,๓๓๓ บาท นับถัดจากวันฟ้องถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนค่าปรับจำนวน ๑,๒๐๘,๙๙๐.๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด เป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องคืนเงินค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๗๙ บัญญัติว่า ถ้าลูกหนี้สัญญาแก่เจ้าหนี้ว่าจะใช้เงินจำนวนหนึ่งเป็นเบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ก็ดี หรือไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควรก็ดี เมื่อลูกหนี้ผิดนัดก็ให้รับเบี้ยปรับ ถ้าการชำระหนี้อื่นจะพึงทำนั้นได้แก่งวดวัน การอันใดอันหนึ่ง หากทำการอันนั้นฝ่าฝืนมูลหนี้เมื่อใด ก็ให้รับเบี้ยปรับเมื่อนั้น มาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าเบี้ยปรับที่รับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้ ในการที่จะวินิจฉัยว่าสมควรเพียงใดนั้น ท่านให้พิเคราะห์ถึงทางได้เสียของเจ้าหนี้ทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน

ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์โต้แย้งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับการลดเบี้ยปรับคดีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยแต่เพียงว่า มีเหตุสมควรลดเบี้ยปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีตามสัญญาเลขที่ ๒๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ให้เป็นผู้รับจ้างโครงการก่อสร้างถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนเทศบาล ๒ หมู่ที่ ๔ ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ผิวจราจรรวมรางวิ่งกว้าง ๖.๒๐ เมตร ยาว ๖๓๕ เมตร หนา ๐.๒๐ เมตร หรือมีพื้นที่ผิวจราจร คสล.รวมรางวิ่ง



/ไม่น้อยกว่า...

ไม่น้อยกว่า ๓,๙๓๗ ตารางเมตร พร้อมวางท่อระบายน้ำ คสล. ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๖๐ เมตร และป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย โดยมีค่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๖,๘๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการปรับลดงานและจำนวนเงินค่าจ้างเป็นเงิน ๔๙,๙๐๕ บาท คงเหลือเงินค่าจ้าง ๖,๘๓๐,๐๙๕ บาท กำหนดเริ่มทำงานจ้างภายในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีเริ่มเข้าทำงานเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๑ และได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ส่งงานงวดที่ ๑ งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าความหนาของผิวจราจร คสล. มีความหนาไม่เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญา จึงมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๕๐๔/๔๔๗ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไข โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ขอส่งงานและเบิกเงินงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ (งวดสุดท้าย) ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับงาน และเบิกจ่ายเงินงวดที่ ๑ โดยหักค่าปรับส่งงานล่าช้าเป็นเวลา ๑๙ วัน วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๓๒๖,๘๐๐ บาท และได้เบิกจ่ายเงินงวดที่ ๑ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สำหรับงานงวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีเบิกจ่ายเงินจำนวน ๔,๗๖๖,๐๙๕ บาท โดยหักค่าปรับ ๙๑ วัน วันละ ๑๗,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๑,๕๖๕,๒๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเห็นได้ว่า โครงการก่อสร้างตามสัญญาพิพาทกำหนดระยะเวลาก่อสร้างไว้ ๒๑๐ วัน กล่าวคือ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ แต่ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำงานเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๑ อันเป็นการเข้าทำงานล่าช้ากว่ากำหนดถึง ๑๔๗ วัน อีกทั้งยังส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้าเป็นเวลาถึง ๑๑๐ วัน ดังนั้น ความล่าช้าในการก่อสร้างถนนตามสัญญาพิพาท จึงมีสาเหตุหลักมาจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี อย่างไรก็ดี โดยที่ค่าปรับนั้นเป็นค่าเสียหายที่กำหนดไว้ล่วงหน้ากรณีลูกหนี้ไม่ชำระหนี้หรือไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควร จึงเป็นเบี้ยปรับตามมาตรา ๓๗๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หากเบี้ยปรับสูงเกินควรศาลมีอำนาจใช้ดุลพินิจลดเบี้ยปรับลงได้ตามสมควรตามมาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน แม้ว่า ข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ จะนำเอาจำนวนค่าปรับเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้างมากำหนดเป็นหลักเกณฑ์เพื่อไม่ให้คู่สัญญาฝ่ายปกครองใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาได้ตามอำเภอใจหรือปราศจากหลักเกณฑ์ใด ๆ แต่บทบัญญัติดังกล่าวมิได้หมายความว่าจำนวนค่าปรับตามสัญญาที่ฝ่ายปกครองจะเรียกจากคู่สัญญาได้จะต้องจำกัดไว้ไม่ให้เกินจำนวนร้อยละสิบของวงเงินค่าจ้างหรือค่าพัสดุเท่านั้น การจะมีค่าปรับเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การปฏิบัติตามสัญญาของคู่สัญญา ตลอดจนพฤติการณ์แวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ฟ้องคดีเริ่มทำงานล่าช้ากว่ากำหนด ๑๔๗ วัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๗๐ ของระยะเวลาการทำงานทั้งหมดที่กำหนดไว้



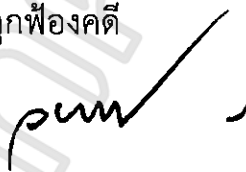
/ในสัญญา...

ในสัญญา อีกทั้งยังส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้ากว่าที่ตามสัญญาพิพากษาหนดไว้เป็นเวลา ๑๑๐ วัน ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีสูญเสียโอกาสในการใช้ถนนสาธารณะ เป็นทางสัญจรในช่วงเวลาที่ถูกฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้า กรณีนี้มีผลกระทบต่อการจัดทำ บริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีต้องล่าช้าออกไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงทางได้เสีย ของผู้ถูกฟ้องคดีทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน ตลอดจนพฤติการณ์การปฏิบัติตามสัญญาของผู้ฟ้องคดีแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีหักค่าปรับ จากการทำงานล่าช้าจำนวน ๑๑๐ วัน โดยหักจากเงินค่าจ้างที่ต้องจ่ายแก่ผู้ฟ้องคดีรวมเป็นเงิน ๑,๘๙๒,๐๐๐ บาท หรือร้อยละ ๒๗.๗๐ ของวงเงินค่าจ้างจำนวน ๖,๘๓๐,๐๙๕ บาท จึงเป็น การปรับที่ไม่สูงเกินส่วน อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนค่าปรับ จำนวน ๑,๒๐๘,๙๙๐.๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืนค่าธรรมเนียมศาล บางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุด ไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง และให้คืน ค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดแก่ผู้ถูกฟ้องคดี

นายวุฒิชัย ไทยเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



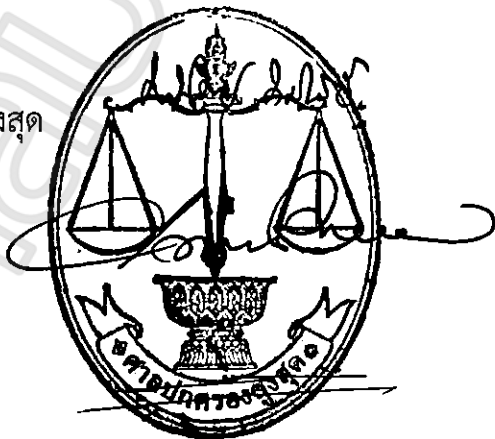

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิ้มปโหวาท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมมาศ รัฐพิทักษ์สันติ

